

УДК 81'373:796.5

DOI <https://doi.org/10.32447/2663-340X-2021-9.20>

МЕДИЧНІ ТЕРМІНИ ЯК ЗАСОБИ АКТУАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУ COVID-19 В АНГЛОМОВНОМУ ЕПІДЕМІОЛОГІЧНОМУ ДИСКУРСІ

Маланюк Марія Степанівна

старший викладач кафедри іноземних мов та перекладознавства
Львівського державного університету безпеки життєдіяльності
вул. Клепарівська, 35, Львів, Україна

Статтю присвячено дослідженню лінгвальної специфіки медичних термінів як засобів омовлення концепту COVID-19 в англomовних текстах епідеміологічного дискурсу. Актуальність розвідки зумовлена загальною експланаторною науковою парадигмою сьогодення, що тісно пов'язана зі спрямованістю сучасних лінгвокогнітивних досліджень на комплексне вивчення концепту COVID-19 в аспекті його мовної репрезентації. Мета дослідження – простежити лінгвальну специфіку англійських медичних термінів як засобів актуалізації концепту COVID-19 в англomовному епідеміологічному дискурсі. Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі завдання: описати структуру концепту COVID-19 з ядро-периферійної перспективи; з'ясувати тематику текстів англomовного епідеміологічного дискурсу; визначити лінгвальну природу медичних термінів на позначення COVID-19 в англomовному епідеміологічному дискурсі. Об'єктом дослідження було обрано мовні засоби (англійські медичні терміни) репрезентації концепту COVID-19 як фрагмента англomовної наукової картини світу. Предметом вивчення виступають лінгвальні особливості засобів вербалізації концепту COVID-19, представлені медичними термінами з англomовних текстів епідеміологічного дискурсу. Матеріалом дослідження слугували статті англomовних періодичних видань *The Guardian*, *the Economist*, *the BBC*, *The New York Times*, *The Daily Express*, *ITVNEWS* за період з 1 березня 2020 року до 30 квітня 2021 року, присвячені різним аспектам пандемії коронавірусу. Застосований у статті інтегрований підхід до трактування концепту ґрунтується на взаємозв'язку складових елементів концепту з урахуванням того, що деякі з них розглядаються як основні, а інші периферійні. Орієнтуючись на цей підхід, структуру концепту COVID-19 представлено як коло, в центрі якого лежить основне поняття (у нашому випадку – COVID-19, тобто номінація вірусу та хвороби), а на периферії – медичні терміни, лексичні одиниці, що позначають різні явища пов'язані з набутим людським досвідом пандемії *coronavirus*. Доведено, що метафоричне значення концепту COVID-19 різниться у працівників медичної сфери та пересічних людей. Серед ключових тематичних особливостей текстів англomовного епідеміологічного дискурсу визначаємо такі: стан перебігу пандемії у різних країнах світу, ефективні шляхи її подання у площині епідеміологічного підходу до суспільства, особливості тестування та вакцинації.

Ключові слова: англійські медичні терміни, новотвори на позначення явищ COVID-19, англomовний епідеміологічний дискурс.

Постановка проблеми в загальному вигляді та обґрунтування її актуальності. Протягом останніх місяців пандемія коронавірусу проникла майже у кожен сферу суспільного життя громадян усього світу. Така тотальна поширеність і безперечна важливість цього епідеміологічного явища і як наслідок виникнення більше 1000 різних новотворів на його позначення [11; 13; 14; 15] дає усі підстави розглядати COVID-19 як самостійний концепт, що актуалізується в англomовному епідеміологічному дискурсі за допомогою різних мовних засобів [1, с. 3] і медичних термінів у тому числі.

За визначенням О. О. Селіванової, концепт є вмістилищем «усього обсягу інформації про певний об'єкт або клас об'єктів» [6, с. 256]. В. А. Маслова додає, що концепт є «результатом зіткнення словникового значення слова з особистим і народним досвідом людини. Він оточений емоційним, експресивним, оцінним

ореолом» [4, с. 42]. Тому у центрі уваги сучасних когнітивних досліджень перебуває вербальний образ світу, сформований у свідомості носіїв певної мови.

З явищем «коронавірус» сталося саме зіткнення певного епідеміологічного явища з особистим досвідом звичайних людей та лікарів у всьому світі. Це «зіткнення» знайшло різноманітне лінгвальне вираження концепту COVID-19 у першу чергу за допомогою актуалізації медичних термінів у професійних текстах англomовного епідеміологічного дискурсу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Когнітивна лінгвістика загалом й лінгвоконцептологія як її окрема галузь зокрема, мають великий доробок праць, що висвітлюють загальні питання співвідношення мови та когнітивних механізмів свідомості (В. Карасик, В. Крофт, Є. Кубрякова, Дж. Лакофф, С. Потапенко, Г. Приходько, О. Селіванова), містять

аналіз окремих концептів різного ступеня абстракції (Л. Белехова, Н. Таценко, О. Цапок) чи окремих концептуальних груп (О. Бабелюк, А. Ключевська, О. Приходченко), а також особливості сфери їхнього функціонування у різних типах дискурсу [2; 3: 11; 12] і медичного у тому числі [1; 5; 8].

Актуальність роботи зумовлена загальною експланаторною науковою парадигмою сьогодення, пріоритетною спрямованістю сучасних лінгвокогнітивних досліджень на комплексне вивчення феномену COVID-19 в аспекті лінгвальної репрезентації.

Мета дослідження – простежити лінгвістичну специфіку англійських медичних термінів як засобів актуалізації концепту COVID-19 в англomовному епідеміологічному дискурсі. Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі **завдання**: описати структуру концепту COVID-19 з ядро-периферійної перспективи; з'ясувати тематику текстів англomовного епідеміологічного дискурсу; визначити лінгвальну природу медичних термінів на позначення COVID-19 в англomовному епідеміологічному дискурсі.

Об'єктом дослідження було обрано мовні засоби (медичні терміни) репрезентації концепту COVID-19 як фрагмента англomовної наукової картини світу. Предметом вивчення виступають лінгвальні особливості засобів вербалізації концепту COVID-19 представлені медичними термінами з англomовних публіцистичних текстів епідеміологічного дискурсу. Матеріалом дослідження слугували статті англomовних періодичних видань *The Guardian*, *the Economist*, *The New York Times*, за період з 1 березня 2020 року до 30 квітня 2021 року, присвячені різним аспектам пандемії коронавірусу.

Виклад основного матеріалу дослідження. У мовознавчих студіях сьогодення значну кількість робіт присвячено вивченню різних концептів в англomовній картині світу [3]. Загалом концепти досліджують у трьох основних аспектах – поняттєвому, образному та конотативному. Розглянемо детальніше мовні засоби актуалізації концепту COVID-19 в англomовному епідеміологічному дискурсі кризь призму ядро-периферійної структурації.

До слова, термін *coronavirus* був включеним до *Oxford English Dictionary* (OED) [13] ще 2008 року разом з іншими термінами на позначення відповідних вірусів, якими хворіють люди і тварини (*papillomavirus*, *retrovirus*, *rhinovirus*). На відміну від інших відомих номінацій пандемій, які вживаються в епідеміологічному дискурсі, термін *coronavirus*, раптово

винирнувши з професійного медичного дискурсу, швидко закріпився не тільки у професійному медичному дискурсі, але й у побутовому мовленні. Такий стрибок у його вживанні та зміні сфери функціонування можна пояснити глобалізацією сучасного світу, значно більшою згуртованістю і контактністю людей у соціальних мережах, ніж раніше. З огляду на це *coronavirus*, або COVID-19, став позначати не тільки сам вірус, але й хворобу, яку він спричиняє: *coronavirus* (noun): any one of a large family of viruses that can cause disease in the breathing and eating systems of humans and animals (respiratory and digestive systems). *Coronavirus diseases can range from the relatively harmless common cold to more severe and potentially fatal diseases such as SARS (Severe Acute Respiratory Syndrome)* [13].

Наявність образного компонента в досліджуваному концепті зумовлено нейролінгвістичною природою універсального предметного коду: сенсорне зображення кодує поняття, утворюючи одиницю універсального предметного коду [3, с. 127]. Цей аспект також відображено в асоціативних реакціях (наприклад, при сприйнятті слова «COVID-19» можна уявити собі кульку з гострими голками).

Варто виділити ще один підхід, ядро-периферійний. Він ґрунтується на взаємозв'язку складових елементів концепту з урахуванням того, що деякі з них розглядаються як основні, а інші периферійні. Орієнтуючись на цей підхід, у більш широкому сенсі, за Р. Фрумкіною [7, с. 23], можна представити структуру концепту як коло, в центрі якого лежить основне поняття (у нашому випадку – *COVID-19*), а на периферії – все, що представлено набутим людським досвідом *coronavirus*, метафоричне значення концепту та особистим досвідом (сприйняття концепту *COVID-19* різниться у працівників медичної сфери та звичайних людей відповідно до сприйняття кожного). Наприклад, *Recently, a new coronavirus disease COVID-19 has emerged as a respiratory infection with significant concern for global public health hazards* [15].

Основним завданням текстів епідеміологічного дискурсу є маніторинг ситуації поширення та перебігу пандемії COVID-19. Як показав тематичний аналіз таких текстів, сьогодні різні країни Європи знаходяться на різних етапах карантину та розвитку пандемії COVID-19: *Today, Western countries are in various stages of lockdown, catastrophe, and contradiction, while China is tentatively opening up again after months of hardship* [15].

Цікаво, що у США спостерігаємо різноплосну реакцію уряду на трактування пандемії: від гучних заяв, до відвертого заперечення чи неприйняття самого існування вірусу, що знайшло свій вихід у низці ланцюгових реакцій: заперечення, гнів, торг, депресія і, нарешті, прийняття.

До прикладу, у цьому текстовому фрагменті президент США звинувачує Китай у розповсюдженні вірусу, порівнюючи його з чумою. *Donald Trump has once again blamed China for coronavirus, referring to it as "the Plague from China"* [15]. Тут основою для утворення концептуальної метафори з доменом джерела PLAGUE і доменом цілі COVID-19 є спільна природа обох феноменів: вони обидва слугують назвами складних інфекційних хвороб, а їхній масштаб охоплення хворобою населення та жертви є досить значними. Чума здавна викликає жах і увійшла в історію людства, яка страшна хвороба, що докорінно змінила демографічну ситуацію у Європі. Коронавірус є новою реалією, новим медичним терміном [11]. Метафоричне ототожнення цих двох понять робить новий термін більш зрозумілим для пересічного читача. У наведеному прикладі коронавірус отримує назву «чума з Китаю».

Епідеміологи сходяться на думці, що передумовою епідеміологічної кризи стало відчуття надзвичайності, яке перетворилося на реальне й об'єктивне. До прикладу: *"Antwerp province was added to the list of coronavirus risk zones, requiring travellers arriving from the region to go into quarantine for 14 days unless they can produce a negative COVID-19 test"* [15]. Проте за поняттям «надзвичайна ситуація» у багатьох країнах виникли і давні суспільні проблеми: неефективного медичного планування, чи його відсутність, недіючі соціальні системи. Тому наступна за частотністю зафіксована нами модель метафоризації у текстах епідеміологічного дискурсу – COVID-19 is WAR. Боротьба з коронавірусом прирівнюється до ведення війни чи перебуванні на лінії фронту: *Are we at "war" with coronavirus?* [15]. *COVID-19: "Waging War" Against a Virus is NOT What We Need to Be Doing* [11]. *Covid: the London hospital staff who have spent a year on the front line* [15], а сам коронавірус виявляється невидимим ворогом на цій «війні»: *"You're looking at the enemy," says Roberts, recalling those first encounters. "It's invisible to everyone else in the world"* [15]. Основою для утворення метафоричної моделі COVID-19 is WAR стало спільне сприйняття хвороби і війни як негативного феномена, з яким необхідно боротися.

Як показує тематичний аналіз текстів епідеміологічного дискурсу, провідною темою є новий епідеміологічний погляд на суспільство [10; 12], що стане однією із важливих змін, яка нас очікує у майбутньому. Він меншою мірою зосереджений на опозиції «індивід – суспільство», а, навпаки, трактує суспільство як сукупність індивідуумів, де кожен організм виступає засобом передачі інформації, ідей і вірусів у тому числі. До прикладу: *Nonpharmacological practices such as covering the mouth and nose when coughing/sneezing, frequent handwashing and maintaining spatial separation between persons can only retard the spread of the virus, and mitigate the burden of the disease* [15].

З проаналізованих нами англійських текстів відповідної тематики стає зрозумілим, що у ситуації з пандемією, без сумніву, небезпечним є зараження вірусом, а його ризик стає не стільки індивідуальним, скільки колективним. Саме *епідеміологічний підхід*, на думку епідеміологів, дозволить змістити акценти з суб'єктивного, індивідуального досвіду на колективний. Завдяки статистичним моделям поширення вірусу та відстеженню шляхів його передачі стає очевидним, що усі ми єдине і дуже тісно пов'язане колективне ціле.

Щоденні матеріали та звіти про перебіг пандемії в окремих країнах та регіонах на спеціальних сайтах [14] створили можливість простежити ефективність державного управління у тій чи тій країні. Те, наскільки ефективно різні країни борються з вірусом призвело до зміни системи цінностей у тому чи іншому суспільстві, у різних політичних/релігійних культурах. Так Ізраїль перша країна, яка у річний термін продемонструвала не тільки ефективний спосіб боротьби з пандемією в рамках охорони здоров'я, але й високу ефективність державного управління в цілому. Про майже повне подолання пандемії повідомляють також Австралія та Нова Зеландія. Разом з тим, цивілізований світ шокований численними жертвами нового штаму коронавірусу в Індії. Бразилія та Іран не справляються з пандемією, а Сингапур та Гонконг вириваються вперед завдяки застосуванню чіткого централізованого керівництва. У кожному конкретному випадку місто чи країна протистоїть хворобі самостійно, опираючись на інформацію статистичних моделей прогнозування [11;12]. Є й такі, що не звертають увагу на конкретні цифри, вони не володіють правдивою інформацією, а тому перебувають для світової спільноти у так званій «сірій зоні».

У багатьох англійських текстах епідеміологічного дискурсу йдеться про те, що тестування

на коронавірус слугує своєрідним «сенсорним шаром» відповідних епідеміологічних статистичних моделей. Чим більше тестів проведено, тим більше результатів отримано, а тому ефективнішими стають статистичні моделі і власне сама система охорони здоров'я. Такі міста змогли «вирівняти» криву пандемії: *Inadequate planning and provision for testing is inadequate modeling, which is inadequate governance. Cities that have passed this test are the ones that **have flattened the curve** effectively* [15]. Доведено, що міста, які вели невдале планування і мали недостатньо тестів, дуже скоро перетворювали свої конференц-зали у морги: *Cities that **have failed the sensing layer test** are turning public meeting halls into makeshift morgues* [15].

Отже, з урахуванням описаних вище тематичних особливостей текстів англomовного епідеміологічного дискурсу серед його важливих тем визначаємо такі: стан перебігу пандемії у різних країнах світу, ефективні шляхи її подання у площині епідеміологічного підходу до суспільства, особливості тестування та вакцинації.

Причинами виникнення новотворів, які актуалізують концепт COVID-19 у текстах англomовного епідеміологічного дискурсу вважаємо значні зміни в екстралінгвальному середовищі: закриття виробництв, бізнес-установ, перелаштування повсякденного стилю життя, суттєву модифікацію окремих видів людської діяльності [1, с. 4]. Це знайшло своє вираження в активізації численних мовних засобів вербалізації концепту COVID-19. Серед них спостерігаємо й активізацію медичних термінів, таких як: *infodemic, R0self-isolate, self-quarantine, shelter in place, social distancing, social isolation, social recession, elbow bump, WFH*, тощо.

В англomовному епідеміологічному дискурсі зустрічаємо також й нові медичні терміни на позначення особливостей протікання вірусу. До слова, основна його відмінність від решти респіраторних захворювань полягає у тому, що часто хвороба проходить без симптомів, а тому ключовим прикметником для його ідентифікації стає термін «безсимптомний». *Asymptomatic: presenting no symptoms of disease. In the case of COVID-19, this means absence of fever, dry cough, sore throat, shortness of breath and body aches, among other less common symptoms. Notably, it is recommended that individuals do not get tested unless they exhibit symptoms because of the risk of false negatives. In other words, most tests will not be accurate unless symptoms are present* [14].

Особливістю протікання безсимптомного прояву хвороби є те, що багато інфікованих

можуть бути «пасивними» переносниками хвороби. У цьому зв'язку актуалізуються такі нові медичні терміни як: *contact tracing: identifying and monitoring people who may have come into contact with an infectious person. In the case of COVID-19, monitoring usually involves self-quarantine as an effort to control the spread of disease* [14] та *contactless: without contact; for example, "contactless delivery" would include leaving purchased items at the entryway of a home rather than handing it directly to a person* [14], а також *community spread: the spread of a contagious disease in a geographic area in which there is no knowledge of how someone contracted the disease. In other words, no known contact can be traced to other infected individuals* [14].

Серед термінів, які позначають наявність вірусу (позитивний тест) та перебіг хвороби найбільш вживаними виявилися такі: *confirmed positive case: in contrast to a presumptive positive case, this is confirmation from the Centers for Disease Control and Prevention (CDC) of a positive COVID-19 test in an individual* [14].

Acute respiratory stress syndrome (ARDS): a condition in which fluid builds up in the air sacs of the lungs. The fluid prohibits the lungs from getting enough air, leading to a deprivation of oxygen in the bloodstream. The condition is often fatal [14].

Case fatality rate: the ratio of deaths from COVID-19 to the total number of individuals diagnosed with the disease [14].

Наведемо ще приклади нових медичних термінів, які стали позначати особливості соціальної поведінки саме під час цієї пандемії. До прикладу:

Серед найбільш поширених акронімів [9, с. 98], які позначають явища COVID-19 і є медичними термінами, варто виділити такі:

PPE, or *personal protective equipment (засоби особистого захисту)*, медичний термін, що теж швидко проник до повсякденного вжитку. І хоча серед захисних засобів ми маємо на увазі насамперед маску й рукавички, проте його повне визначення відповідно до OED є таким: *"clothing and equipment designed to provide the wearer or user protection against hazardous substances or environments, or to prevent transmission of infectious diseases"* [14]. Ці засоби передбачають професійний захист очей, носа, шкіри, легень. Їх використовують медики, будівельники, пожежники. Цікавим також вважаємо переосмислення словосполучення *face mask*: до пандемії воно позначало оздоровчу SPA-процедуру для обличчя, а під час пандемії – передусім засіб індивідуального захисту.

R0: "The average number of cases of an infectious disease arising by transmission from a single infected individual, in a population that has not..." [14], новотвір, який позначає статистичні дані щодо передачі вірусу інфікованим іншим здоровим членам соціуму.

SARS-CoV2: назва-аббревіатура вірусу, що призводить до хвороби COVID-19, яку розшифровуємо як "severe acute respiratory syndrome coronavirus 2" [14].

WFH, *working (or work) from home, either as a regular or permanent alternative to office work or on an occasional or temporary basis* [14], медичний термін, що став «ною нормою» соціальної діяльності під час карантину.

Так у Японії поширеним є використання складного терміна "**three Cs**", *a list of three obligatory things people in Japan should avoid during the lockdown: closed spaces with poor ventilation, crowded places with many people nearby; close-contact settings*" [14]: e.g.: "Concern still centres on the capital, where early clusters linked to young people connected to its host and hostess club scene have been joined by rising infections traced to after-work drinking sessions, where people let their masks – and their avoidance of the "three Cs" – slip" [14].

Висновки та перспективи подальших досліджень. Застосований у статті інтегрований підхід до трактування концепту ґрунтується

на взаємозв'язку складових елементів концепту з урахуванням того, що деякі з них розглядаються як основні, а інші периферійні. Орієнтуючись на цей підхід, структуру концепту *COVID-19* представлено як коло, в центрі якого лежить основне поняття (у нашому випадку – *COVID-19*, тобто номінація вірусу та хвороби), а на периферії – медичні терміни, лексичні одиниці, що позначають різні явища пов'язані з набутим людським досвідом *coronavirus*. Доведено, що метафоричне значення концепту *COVID-19* різняться у працівників медичної сфери та звичайних людей. Серед ключових тематичних особливостей текстів англомовного епідеміологічного дискурсу визначаємо такі: стан перебігу пандемії у різних країнах світу, ефективні шляхи її подання у площині епідеміологічного підходу до суспільства, особливості тестування та вакцинації.

Як показав аналіз ілюстративного матеріалу наведені медичні терміни на позначення явищ *COVID-19* у текстах англомовного епідеміологічного дискурсу номінують особливості перебігу хвороби, її симптоми чи ускладнення після хвороби, а також нові соціальні норми поведінки під час пандемії. За своєю лінгвальною специфікою вони є простими іменниками чи прикметниками, часто трапляються аббревіатури та вирази, що зазнали оказіональної трансформації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бабелюк О.А., Дідух Л.І. Способи творення неологізмів на позначення явищ *COVID-19* в англомовному епідеміологічному дискурсі. Львівський філологічний часопис. В. 7. 2020. С. 3-15.
2. Бабелюк О.А., Коляса О.В., Лах Д. Р. Сленгізми на позначення явищ *COVID-19* в сучасному англомовному інтернет дискурсі. Львівський філологічний часопис. В. 8. 2020. С. 14-20.
3. Карасик В. И. Языковой круг: личность, концепты, дискурс. Волгоград: Перемена, 2002. 477 с.
4. Маслова В. А. Когнитивная лингвистика. Минск: Тетра Системс, 2004. 256 с.
5. Мишланова С. Л., Уткина Т. И. Метафора в научно-популярном медицинском дискурсе: семиотический, когнитивно-коммуникативный, прагматический аспекты: монография. Пермь: Пермский гос. университет, 2008. 427 с.
6. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава : Довкілля-К, 2006. 716 с.
7. Фрумкина Р.М. Есть ли у современной лингвистики своя эпистемология? Язык и наука конца XX века. М., 1995. С. 74-117.
8. Шаніна О. С. Медичний дискурс: комунікативно-прагматичний і сугестивний аспекти. Одеса, 2015. 254 с.
9. Andreichuk N. I., Babeliuk O.A. Contrastive Lexicology of English and Ukrainian languages: theory and practice: textbook. Kherson: Publishing House "Helvetica", 2019. 236 p.
10. Babelyuk O.A., Koliassa O.V., Kushlyk O.P. & Smaglii V. M. Using Distance EdTech for Remote Foreign Language Teaching During the *COVID-19* Lockdown in Ukraine. Arab World English Journal: Special Issue on English in Ukrainian Context. 2020. 4 -15. DOI: <https://dx.doi.org/10.24093/awej/elt3.1>
11. Babelyuk O., Koliassa O., Lopushanskyu V., Smaglii V., & Yuhymets S. Psychological Difficulties during the Covid Lockdown: Video in Blended Digital Teaching Language, Literature, and Culture . Arab World English Journal (AWEJ) Special Issue on Covid 19 Challenges (1). 2021. 172-182. DOI: <https://dx.doi.org/10.24093/awej/covid.13>
12. Covello Vincent T., Peters Richard G., Wojtecki Joseph G., Hyde Richard C. Risk communication, the West Nile virus epidemic, and bioterrorism: responding to the communication challenges posed by the intentional or unintentional release of a pathogen in an urban setting. Journal of Urban Health. 2001 (Jun). No 78(2). P. 382–391.

13. Enloe C. COVID-19: “Waging War” Against a Virus is NOT What We Need to Be Doing. Women’s International League for Peace&Freedom. Режим доступу: <https://www.wilpf.org/covid-19-waging-war-against-a-virus-is-not-whatwe-need-to-be-doing/>
14. Hinnant A., Len-Ríos M. E. Tacit Understandings of Health Literacy: Interview and Survey Research With Health Journalists. *Science Communication*. 2009. No 31(1). P. 84–115.
15. Oxford Advanced Learner’s Dictionary, 8th Edition: Paperback. OUP Oxford, 2010. 1952 p.
16. Worldometers. info Covid-19 Coronavirus Pandemic. (2020). Режим доступу: <https://www.worldometers.info/coronavirus>

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

1. <https://www.theguardian.com/world/live/2020/aug/06/coronavirus-live-news-who-surge-team-arrives-in-south-africa-as-global-deaths-top-700000>
2. <https://www.bustle.com/p/coronavirus-slang-is-the-new-language-of-the-internet-22818176>

REFERENCES

1. Babelyuk, O.A. & Diduh, L.I. (2020). Sposoby tvorennya neologizmiv na poznachennya yavishch COVID-19 v angломovnomu epideologichnomu dyskursi [The way of COVID-19 neologisms’ creation in English epidemiological discurs]. *Lvivskyi philologichnyi chasopys*, 7. P. 3-15. [in Ukrainian]
2. Babelyuk, O.A., Koliasa, O.V., Lah, D.R. (2020). Slengismy na poznachenny yavysch COVID-19 v suchasnomu angломovnomu internet dyskursi. [Slangisms to denote the phenomena of COVID-19 in modern English Internet discourse]. *Lvivskyi philologichnyi chasopys*, 7. P. 14-20. [in Ukrainian]
3. Karasyk, V. I. (2002). *Yazykovoy krug: lichnost, koncepty, discours*. [Language circle: personality, conceptsm discourse. Volgograd: Peremena. 477 p. [in Russian]
4. Maslova, V.A. (2004). *Kognitivnaya lingvistica*. [Cognitive linguistics]. Minsk: Tetra Systems. 256 p. [in Russian]
5. Mishlanova, S.L. & Untkina, T.I. (2008). *Metaphora v nauchno populiarnom medicynskom discourse: semeoticheskyi, kognetivno komunikativnui, pragmaticheskyi aspekt*. [Metaphor in scientific medical discourse: semiotic, cognitive-communicative, pragmatic aspects]. Perm. 427 p. [in Russian]
6. Selevanova, O.O. (2006). *Suchasna ligvistyka: terminologishna encyclopediya*. [Modern linguistics: terminological encyclopedia]. Poltava: Dovkilia-K. 716 p. [in Ukrainian]
7. Frumkina, R.P. (1995). Est ly u sovremennoi lingvistiki svoya epistemologiya? [Does modern linguistics have its own epistemology?]. *Yazyk i nauka konca XX veka*. P. 74-117. [in Russian]
8. Shanina, O.S. (2015). *Medychnyi discours: komyunikatyvno-pragmatychnyi I sugestyvnyi aspekt*. [Medical discourse: communicative pragmatic and suggestive aspects]. Odesa. 254 p. [in Ukrainian]
9. Babelyuk, O.A., Koliasa, O.V., Kushlyk, O.P. & Smaglii, V. M. (2020). Using Distance EdTech for Remote Foreign Language Teaching During the COVID-19 Lockdown in Ukraine. *Arab World English Journal: Special Issue on English in Ukrainian Context*. 4 -15. DOI: <https://dx.doi.org/10.24093/awej/elt3.1> [in English]
10. Babelyuk, O., Koliasa, O., Lopushansky, V., Smaglii, V., & Yukhymets, S. (2021). Psychological Difficulties during the Covid Lockdown: Video in Blended Digital Teaching Language, Literature, and Culture . *Arab World English Journal (AWEJ) Special Issue on Covid 19 Challenges (1)*. 172-182. DOI: <https://dx.doi.org/10.24093/awej/covid.13> [in English]
11. Andreichuk N. I., Babeliuk O.A. (2019). *Contrastive Lexicology of English and Ukrainian languages: theory and practice: textbook*. Kherson: Publishing House “Helvetica”. 236 p. [in English]
12. Covello, V. T., Peters R. G., Wojtecki, J. G., Hyde R. C. (2001). Risk communication, the West Nile virus epidemic, and bioterrorism: responding to the communication challenges posed by the intentional or unintentional release of a pathogen in an urban setting. *Journal of Urban Health*. No 78(2). P. 382–391. [in English]
13. Enloe, C. (2020). COVID-19: “Waging War” Against a Virus is NOT What We Need to Be Doing. *Women’s International League for Peace&Freedom*, [Electronic resource]. Available at: <https://www.wilpf.org/covid-19-waging-war-against-a-virus-is-not-whatwe-need-to-be-doing/> [in English]
14. Hinnant, A., Len-Ríos M. E. (2009). Tacit Understandings of Health Literacy: Interview and Survey Research With Health Journalists. *Science Communication*. No 31(1). P. 84–115. [in English]
15. Oxford Advanced Learner’s Dictionary. (2010). OUP Oxford. 1952 p. [in English]
16. Worldometers.info Covid-19 Coronavirus Pandemic (2020). Available at: <https://www.worldometers.info/coronavirus/> [in English]

MEDICAL TERMS AS MEANS OF CONCEPT COVID-19 ACTUALIZATION IN ENGLISH EPIDEMIOLOGICAL DISCOURSE

Malanyuk Maria Stepanivna

Lecturer at the Department of Foreign Languages and Translation Studies

Lviv State University of Life Safety

Str. Kleparivska, 35, Lviv, Ukraine

The article deals with lingual peculiarities of medical terms and other language units nominating COVID-19 phenomena in English texts of epidemiological discourse. The novelty of the research lays in the fact, that at the contemporary stage of cognitive studies we are witnessing a new explanatory turn, deeper and more detailed, to the investigation of lingual representation of different concepts, and the COVID-19 as well. The goal of the article is to reveal lingual specifics of medical terms as means of concept COVID-19 actualization in English epidemiological discourse. To fulfill this goal it is necessary to perform the following tasks: to describe the structure of concept COVID-19 from the core-periphery perspective; to explore the main topics of English texts of epidemiological discourse; to define the lingual nature of medical terms nominating COVID-19 in English epidemiological discourse. The object of the research is language means (medical terms) representing concept COVID-19 as a piece of English scientific world image. The subject of the article is lingual peculiarities of language units which take part in verbalization of concept COVID-19. Most of them are represented by medical terms taken from English publicist texts of epidemiological discourse. The illustrated material of the research are the articles from English periodic such as The Guardian, the Economist, from 1.03.2020 to 30.04.2021, which describe different aspects of coronavirus pandemics.

The integrated approach to understanding conceptual structure is grounded on the interrelation of its integrated parts, some of which are understood as main, and the other as additional. In the core part there is the nomination of the virus and the disease (COVID-19), and in the periphery – numerous medical terms, lexical units, which nominate different phenomena connected with the pandemic. Among the key topics of English texts of epidemiological discourse are the following: the general state of epidemiological situation in different countries, effective measures of overcoming the coronavirus in the sphere of epidemiological approach to modern society, medical peculiarities of testing and vaccination. It has been worked out that medical terms, which actualize the concept COVID-19 nominate some stages of the coronavirus, its new symptoms or side-effects, new social measures and norms. As to their lingual nature they are simple nouns, adjectives, abbreviations or occasionally transformed phraseological units.

Key words: *English medical terms, new nominations of COVID-19 phenomena, English epidemiological discourse.*